

godí?" Toda tolažimo se: saj imajo tudi drugi „bratje naši po kervi“ nekaj takega plevela; p.: to zavisi (das hängt ab); nekteri pišejo še celó: kako ova kuča izgleda (sieht — aus), namesto: kakva je?

Čudno se zdí nekterim, zakaj ne bi smeli glagolov doveršivnih, kakor v drugih naklonih sed. č., tudi v določnem naklonu pravega sed. časa rabiti, če si mislimo djanje doveršeno. — Ravno zato ne, ker kaže pravi sed. č. djanje, ki se godí ali verší ravno tačas, kedar od njega govorimo. Slovenec, kateri si misli djanje, ki se godí ali verší ravno ondan, kedar govori od njega, doveršeno, ne misli prav, ne misli po slovanski, — ne misli — kakor smo vidili — po staroslovenski. Ponevedoma se je navzel kri-vega — tujega mišljenja. Ne prikrivajmo si zmote svoje; „errare est humanum“.

Pa prigovarjajo nekteri, da se nektero djanje le hip godí in terdijo, da moramo za tako — takó naglo doveršeno djanje rabiti glag. dovrš. Toda tudi hip terpi, tudi hip je dél časa (Zeitraum), kateri ima začetek in konec, kateri (dél časa) se godí ali verší; toraj se mora (ko se ravno verší) naznanovati z glag. nedoveršivnim ali (kar je eno): z veršivnim = terpežnim = djanskim (dējateljnīm), ne pa z doveršivnim. — Če tudi le enkrat „brenkneš“, nepotujčen Slovenec te bo vprašal govore v sed. času: čemu brenkaš (ne brenkneš)? — če tudi le enkrat „streliš“ —: zakaj streljaš (ne streliš) tukaj? — če tudi le enkrat „daš“ —: zakaj mu to daješ (ne daš)? Zato je ravno tisti Trubar, ki je napisal v Jan. 18. 22. nerredno: „takú ti odgovoriš“ (namesto odgovarjaš) — prec v drugi versti dalje (Jan. 18. 23.) poslovenil prav: zakaj me biješ? (ne udariš), da si je le od ene „žlafernice“ govorjenje. To se vé, da bi po vseh letéh in takih stavkih (ker je tako enkratno djanje po natori svoji poprej mine kot začnemo vprašati) — smeli vprašati tudi: čemu si brenknul? zakaj si strelil? in v Jan. 18. 23.: zakaj si me udaril? — toda Slovenec ni bil nikoli, pa ni tudi zdaj take misli, da ne bi smel djanja, ki se je zgodilo pred enim, pred dvema ali tremi hipi, za djanje pravega sed. časa šteti.

(Dalje sledi.)

Slovanski popotnik.

* Na dunajskem vseučilišču se razlagajo letos sledeče slovanske stvari: Gosp. prof. dr. Miklosič: 1) staroslovensko slovnico in razjasnjenje staroslovenske krestomatije, 2) noveje znamenitosti slav. knjižestva, 3) o Nestoru; — gosp. prof. M. Kavecki: likoslovje poljskega jezika; — gosp. prof. A. Šembera: česko slovnico, česko skladnjo in zgodovino česke literature, — gosp. prof. C. Zaleski: ruski jezik.

* „Serbsko-dalmatinski magazin“, ki je leta 1851 nehal izhajati, se bo sopen izdajal. Prof. J. Sundečić v Zadru je zgotovil zvezka za leto 1852 in 1853, in prihodnje leto bo doveršil zvezka za 1854 in 1855. Cena zvezka je 30 kr. sr. Naročilo terpi do konca decembra t. l.

* Za matico društva sv. Mohora, katero dosihmal šteje 790 družtvenikov, se je nabralo 202 fl. 54 kr. Zastran izdaje sv. pisma v slovenskem jeziku, ki naj bi se po željah svetlega g. lavantinskega knezoškofa v 2 ali 3 letih doveršila, želi odbor od družtvenikov in odbornikov nasveto zvediti: kako bi to mogoče bilo? Društvo s svojimi dohodki ne more tega dognati. (Po naših mislih je od gosp. Janežiča nasvetovana pot prava pot).

* Gosp. dr. Anton Rojc, bivši profesor kazenskega zakona, sedaj namestnik derž. nadpravdnika c. k. banske stolice v Zagrebu, bo izdal praktično razložen „kazneni postupnik“ (kazensko ravnavo) po postavi 1853, ki bo obsegel 10 tiskanih pôl in veljal 1 fl. 30 kr. Knjigar J. Pretnar v Zagrebu prejema naročila.

* Gosp. J. Hovora je prestavil slavno Lessingovo igro „Nathan modri“ v česki jezik.

* V „Mittheil. d. hist. Ver. für Krain“ naznanja gosp. dr. Costa, da hoče cel zvezek domovinskih spominkov v nemškem jeziku pod naslovom „Vaterländische Erinnerungen“ na svetlo dati, ako mu domorodci željo po taki knjigi do konca t. l. razodenejo naročila poslavši; cena zvezka ne bo višja od 1 fl. Če bo prvi zvezek všeč bravcem, bota sledila še dva druga.

* Poslednjega cerkvenega zbirališča v Tridentu 1547 so se sledeči Slovani vdeležili: 1. Antonin, Moravan, knezoškof praški, cesarski poslanec; 2. Juri Drašković, pečuhski škof, poslanec cesarski za kraljestvo ogersko, pozneje kardinal; 3. Juri Živković, Horvat, iz reda Minoritov, škof sejski; 4. Andrej Dudić, Horvat, škof tinijski; 5. Bonifac Ragusa, Dalmatin, iz reda sv. Františka, škof marcanški; 6. Jan Branus, Serb iz Olguna, primas serbski; 7. Valentin Herbot, Poljak, škof přemiselski, poslanec kralja poljskega; 8. Stanislaw Walwsky, Poljak, škof teodosijski.

* Slavno Kollárovo pesem „Slávy Dcery“ je dohtar zdravilstva Jan. Fr. Tvrdon v Skalici na Ogerskem prestavil v nemški jezik pod naslovom „Slava's Tochter“, lyrisch-episches Gedicht in 5 Gesängen von Johann Kollár. Wort- und sinngetreu ins Deutsche zum erstenmale vollständig übertragen.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Kamnika. L. K. Ako bi me kdo za najlepše sčela in kraje na Krajskem vprašal, gotovo bi v odgovoru Kamnika in njega okolice ne pozabil. Saj ravno krasna bistriška dolina, razstegujejoča se proti sivim snežnikom, in nježno mestice Kamnik stoječe pod sterbo kriško goro, okolj ktere hladen in zdrav zrak pihlja kakor malo kje, vsako poletje več gospôde k nam vabi, večidel iz Ljubljane, še celó iz Tersta. Preteklo jesen je znani g. Mauroner v resnici se v Kamniku naseliti hotel, ter je od mesta zgornjo stran „malega grada“ kupoval, da bi si bil selice (kampagno) v gotiški statvi na polovici malogradške skale ravno nad klančcem postavil. To bi bil kinč Kamnika na tisti terdni skali, na katero so nekdanj mornarji svoje ladije priklepali. Kar so odtekle šumeče vode, ki so kupcu in ribču dobiček in zaslužek dajale; odkar so siloviti Turčini starega Kamnika bogate poslopja razrušili, je že veliko let, — pa Kamnik se le počasi počasi oživlja! Zlo si je mestice poslednji čas opomoglo na zunanjem obrazu, in akoravno v njem palač ne smemo iskati, je vendar vredno posebno farno cerkev na Šutni in klostersko cerkev v mestu v misel vzeti; uno sta rajnki dekan Fr. Vojska in sedanji dekan gosp. J. Fink tako ozaljšala, da ji na Krajskem menda ni kmali para; to pa bivši gosp. guardian O. Raimund — mož vnet za božjo hišo in božjo čast. Pa tudi njihov naslednik g. guardian O. Gotthard v duhu svojega prednika o teh stvaréh hvalo vredno napreduje.

Od tukajšnih ljudskih šol z veseljem naznanjam, da se po besedah veljavnih mož verlo obnašajo. Potožiti pa se more, da dekliski šoli učilnih moči pomanjkuje. Ne vém kdo da je kriv tega, le to vém, da se je že lanjsko leto naš g. kaplan L. Dolenc opazivši to napako prostovoljno (brez vsega plačila) učiteljstva poprijel,